

ПРОТОКОЛ

№ 540

гр. Пазарджик, 07.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ненка Цветанкова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
Сложи за разглеждане докладваното от Ненка Цветанкова Гражданско дело № 20235220103795 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

Ищецът Д. А. С. – уведомен от предходното с. з., се явява лично и с адв. А. Т. от АК-Пазарджик - надлежно упълномощена от преди.

Ответницата И. Б. К. - уведомен от предходното с. з. чрез процесуалния си представител, се явява лично и с адв. М. П. от АК-Пазарджик - надлежно упълномощена от преди.

Заинтересованата страна Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Пазарджик – уведомени от предходното с. з., не изпращат законов или процесуален представител.

Постъпило писмо с вх. № 5940/06.03.2024 г. от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Пазарджик, в което сочат, че на 02.03.2024 г. е получена информация от РУ-Пазарджик, че непълнолетният Б. С. желае да ползва социалната услуга Център „Спешен прием“ при КСУДС-гр. Пазарджик поради временната невъзможност М.а му да полага грижи за него и влошените взаимоотношения между непълнолетния и неговия баща Д. С.. Със Заповед № ЗД/Д-РА-018/05.03.2024 г. Б. С. е насочен за ползване на социална услуга в общността за срок от един месец, считано от 02.03.2024 г. Молят при произнасяне с решение по настоящото производство на основание чл. 138а, ал. 3 от СК съдът да задължи родителите на детето, както и самият Б. С. да ползват социални услуги. Към писмото е приложен препис на Заповед № ЗД/Д-РА-018/05.03.2024 г., издадена от Директора на ДСП-Пазарджик,

препис от Заявление от Б. Д.ов С. от 02.03.2024 г. за ползване на социалната услуга Център „Спешен прием“ при КСУДС-гр. Пазарджик.

В залата присъства С. П. - социален работник, редовно призована.

АДВ. Т.: Моля да дадете ход на делото. Не е налице процесуална пречка.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

АДВ. Т.: Не съм запозната с постъпилото писмо от ДСП-Пазарджик, моля да ми предоставите възможност да се запозная и да видя каква е причината да се иска това настаняване от детето.

СЪДЪТ предоставя възможност на адв. Т. да се запознае с писмо с вх. № 5940/06.03.2024 г. от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Пазарджик, ведно с приложенията.

СЪДЪТ докладва постъпило писмо с вх. № 5641/01.03.2024 г. от КСУДС-гр. Пазарджик, с което представят оценка на родителския капацитет на бащата Д. А. С..

СТРАНИТЕ /по отделно/: Да се приемат днес докладваните писма от ДСП-Пазарджик и писмо от КСУДС-гр. Пазарджик, ведно с приложенията към тях като писмени доказателства по делото.

Настоящият съдебен състав намира, че днес докладваните писма от ДСП-Пазарджик и писмо от КСУДС-гр. Пазарджик са допустими и относими, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото писмо с вх. № 5940/06.03.2024 г. от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Пазарджик, ведно с приложени преписи на Заповед № ЗД/Д-РА-018/05.03.2024 г., издадена от Директора на ДСП-Пазарджик, Заявление от Б. Д.ов С. от 02.03.2024 г. за ползване на социалната услуга Център „Спешен прием“ при КСУДС-гр. Пазарджик и писмо с вх. № 5641/01.03.2024 г. от КСУДС-гр.

Пазарджик, ведно с изготвена оценка на родителския капацитет на бащата Д. А. С..

СТРАНИТЕ /по отделно/: Да пристъпим към изслушване на ответницата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА КЪМ ИЗСЛУШВАНЕ НА ОТВЕТНИЦАТА ПО ДЕЛОТО.

И. Б. К.: За мен най-добрият вариант за това дете е да остане при мен. Той винаги е бил при мен и не знам, просто по някакъв начин да му се помогне да посещава психолог. Ние нямаме обострени отношения вече с бащата. Аз ходих в кантората на адв. Т. да я помоля детето да бъде предоставено на бащата. Най-добрия вариант за това дете е споразумение между нас двамата. М. не е съгласен детето да остане при баща му. Имам нагласа да се споразумея с ищеца. С бившия ми съпруг сме говорили, че сме родители на това дете и трябва да се споразумеем.

Д. А. С.: От събота много се промениха нещата, защото мъжът ѝ я гони 2-3 пъти от вкъщи. Тя отишла да иска да спи в апартамента при детето. Синът ми ми се обади и ми каза „Аз с нея няма да се оправям, не я искам тук“ и сигнализирахме полицията.

И. Б. К.: Мъжът ми ме изхвърли, защото се протакат делата. И синът ми ме изхвърли. С Б. сме в добри отношения. Той сега е в Центъра. Той ми каза, че ме обича, само че там не му дават телефон и е много строг режимът, едва ли не е в затвор. Не сме съгласни на споразумение никакво. Искам аз да полагам грижи за детето, както съм го правила досега при същите условия, които са и сега. Аз имам и жилище. Детето може да остава при нас и да преспива. Това е жилището на „П.“ № 11, в което живеем със съпруга ми. И двете жилища на „Е. Й.“ са мои, не са прехвърлени на сина ми. Б. и настоящият ми съпруг са в добри отношения, но това нещо с делата ни влияе отвратително, негативно. Протакането на делото ни се отразява негативно. Искам, ако може, делото днес да приключи и искам това да го реши съдът, а не някой друг. Всички пари за детето са от моя съпруг и всички пари по банковата му карта са от моя съпруг. Аз разчитам на моя съпруг за помощ.

Откакто почина М.а ми, с Б. сме в ежедневен контакт, постоянно ми се обажда. Той идваше и спеше при нас. Много пъти е спал у нас. Три пъти от седмицата спеше при нас и два пъти при бабата. Преди детето да го настанят в Спешния прием надзор върху Б. оказвах аз. Отношенията с баща му са се подобрили, доколкото знам. Наистина са се подобрили. Бащата и сина се виждат често. Ходиха даже на дискотека в Пловдив. В момента живея на ул. „П.“ № 11, това е наетият ни апартамент. М. ме прибра пак, не ме е изгонил. Няма да отговарям повече на такива въпроси. Не е ваша работа /обръща се към адв. Т./. Не се бъркайте в личния ми живот. М. ме изгони за половин час. Бях на преглед в психиатрията, защото паднах и се ударих тук /сочи челото/.

Д. А. С.: Защо лъжеш, бе? Нали ми каза, че мъжът ти те е бил! Госпожо съдия, нищо от това не е истина.

АДВ. П.: Ама противопоставям се така да се води изслушването. Няма да отговаряш /обръща се към ответницата/.

СЪДЪТ предупреждава страните и процесуалните им представители да спазват реда в залата в противен случай ще им бъдат наложени глоби.

И. Б. К.: Не съм изоставила 5-годишното си дете в Германия. Детето е при баба му. Не е осиновено детето. Бабата е на 84-години, а съпругът ѝ е на 64 години, да. Аз съм оставила Тим на баба му, защото ние там сме работили 5 години и после и тук сме работили. Когато бях в Германия се грижих за Б.. Изпращах пари на М.а ми да се грижи за Б.. Имам болничен лист за отсъствието в миналото ми с. з. Нося доказателства за доходите си. В момента съм безработна. Бях на работа доскоро на Бензиностанция ЕКО, допреди 3 месеца, преди да влезна в болницата. Доходите ми бяха 1300 лв., като 300 лв. бяха купони за храна. В момента съм подала искане към ТЕЛК понеже страдам от „шизофрения“ за пенсия. От Германия получавам 600 лв., 150 евро. Детски помощи получавам 250 евро и ги получава съпругът ми. Това са детски за Б.. В момента са спрени, защото бабата почина и там по същия начин се изяснява ситуацията. Представят се документи, че бабата е починала и в момента е спряна издръжката на Б.. Преди Бензиностанцията съм работила в Кол център „Р. Б.“ и сега имам ново предложение за работа в друг Кол център „С.“. Година и половина работих в „Г.“. Работих там до скоро, допреди да влезна в болницата, казах ви преди малко. Не знам какво пише в социалния доклад и кой какво е объркал в тоя доклад, и не ме интересува. До

скоро работех. Не си спомням докога работих на Бензиностанцията, защото М.а ми ме изпрати в болницата и тя почина после. „Г.“ е Бензиностанцията, госпожо /обръща се към адв. Т./. И в „Български пощи“ съм работила, но като време не мога да ви кажа кога е било. В момента съм под психически тормоз от бившия ми съпруг и не си спомням. Преди работих във фирмата за пелети. Бях управител и на двете фирми. Това беше през 2017 г., преди да замина за Германия, когато почина баща ми. Беше фамилен бизнес, госпожо. Б. и баща ми бяха много близки. Неговата смърт беше болезнена за детето Б. много. Знаете ли колко родители си оставят децата в България и ходят да работят в чужбина?! В Германия стояхме 5 пълни години и съм работила през цялото време. Б. беше на 10 години тогава. Нито веднъж в този период не съм се върнала в България и това го твърдя с чиста съвест. Детето винаги се е чувствало добре тук в България. М.а ми го е отгледала и ще продължавам да го гледам и не ми е нужна помощта на бащата. Аз раждам деца и ги оставям на бабите, да /обръща се към адв. Т./. Бабите гледат по-добре децата, да. Така ще ви отговарям. Бащата никога не е бил до Б.. За Тим няма да отговарям. Тим не ви интересува, това са лични неща. Аз съм М.а на тези две деца и това е факт и никой не може да го обори и аз съм се грижила винаги за тези две деца. Б. и пастрокът му М. са в прекрасни отношения. Виждат се, чуват се. М. го издържа финансово, иска детето да учи. Допълнително му дава 300 лв. Отделно са тези 250 евро от Германия. Три дни в седмицата Б. спи при нас, останалите четири дни спи в апартамента на моята М.а. Да, сам е там и е достатъчно голям да бъде сам. Не смятам, че тези закони, които важат в България, трябва да важат в Германия. Всяко дете трябва да бъде самостоятелно. Той е достатъчно голям. Втория път като се разведох си взех детето с мен на ул. „Верила“ № 34 и живяхме със Стефан Тричков. След като се разведохме с Д. не сме живели повече заедно с него. След развода със Стефан Тричков се ожених за М., детето си беше при нас. Има издадена Заповед за защита, според която М. да не се доближава до Б.. Умрялата баба Миглена издаде такава Заповед. Тя не искаше детето да се доближава нито до Д., нито до М.. Има издадена Заповед за защита, според която М. да не се доближава до М.а ми. Не сме подавали молба за развод с М.. В събота синът ми ме изгони и бях с Д. на сладкарница, защото така се случи. М. употребява алкохол, както всеки останал мъж. Защо да не пие, това интересува ли ви вас?! /обръща се към адв. Т./ Често пие, много често. Всеки ден пие по малко.

По половин бутилка уиски пие. Той има проблем с алкохола и се е лекувал по отношение на алкохолизма. Като пие не буйства, нищо не прави, ляга и спи. Аз не употребявам алкохол изобщо. Аз имам шофьорска книжка и никога не съм употребявала алкохол. На предишното с. з. не се явих, защото бях болна от пневмония и ми слагаха „Пеницилин“ в болницата 2 дни. Поисках удостоверение затова и докторът ми каза, че ще ми даде, но още не съм го взела. Б. подаде молбата до Спешния център на 02.03.2024 г., защото с Д. викнахме полиция, защото моят син не ме пусна в жилището на М.а ми. Искях да влезна вътре, защото исках да спя при него и да изчистя апартамента. Аз го изчистих така или иначе. Искам да Ви питам /обръща се към адв. Т./ защо Д. има ключ от моето жилище и пред полицията ми го даде лично? Няма да отговарям повече на никакви въпроси. От Бюрото по труда не получавам абсолютно нищо. От тях съм получавала пари, когато съм била безработна. От съда искам родителските права да останат мои. Ние ще си го вземем Б. и ще си го закараме в Германия и няма да ви слушаме простотиите. /обръща се към адв. Т./

АДВ. Т.: И., Вие лъжете, защото аз съм депозирала по това дело препис от молбата ви за развод с М..

И. Б. К.: Моята М.а настояваше да се разведе с М. К.. Адвокат П. ми написа молбата за развод тогава. Това, което е написано вътре, е вярно. Няма да отговарям повече защо Б. е подал молбата онзи ден на 02.03.2024 г. В Германия родих в психиатрията. Бях обявена после за общодържавно издирване, да. Само М. знаеше къде съм. В неизвестност бях повече от 50 дни. Не съм повикала Д. да ме прибере от Германия, защото съм се страхувала от М.. Никога не съм се страхувала от М..

Изслушването на ответницата приключи.

АДВ. П.: Представям актуално състояние за двете фирми на ответницата, както ни задължихте в предходното с. з. Не са подавани финансови отчети, поради което са им наложени глоби. Предоставям документ от лаборатория за извършени изследвания с оглед прекараната пневмония на ответницата. Нямам други доказателства за доходи.

АДВ. Т.: Да се приемат представените писмени документи от адв. П..

СЪДЪТ счита, че представените писмени документи относно двете фирми на ответницата, както и изследвания от лаборатория следва да бъдат

приети като доказателства по делото

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото актуално състояние на ЕТ „И. Хокинова-Феличия“ към 05.03.2024 г. и актуално състояние на „Б. Т.“ ЕООД към 05.03.2024 г., както и изследване от МДЛ „Л.“ ЕООД на И. Б. К..

АДВ. Т.: Аз представям списък за разноси по реда на чл. 80 от ГПК, за да не забравя.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Да пристъпим към изслушване на социалния работник.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА КЪМ ИЗСЛУШВАНЕ НА СОЦИАЛНИЯ РАБОТНИК

С. П.: С новите обстоятелства сте запознати, че от 02.03.2024 г. по желание на Б. е настанен в Спешен прием и на първия ден е издаден административен акт. Това, което Б. представи като информация е, че на 02.03.2024 г. пред него е било поставено като въпрос дали да тръгне със своя баща или да бъде по някакъв начин обезопасен. Вчера имаше среща между Д. С. и детето, защото и двамата, когато няма намесени институции, са в добри отношения. И двамата споделят, че се виждат и отношенията между двамата са добри. В защита мога да предоставя нещо, този лист, което вчера Б. написа за своя баща. Това са неща, които не харесва в неговия баща и да се работи върху това. В доклада на ЦНТСУ, доколкото съм запозната, е отразено, че е възможно връзката между двамата да не бъде възстановена напълно. От гледна точка на това и с цел най-добрия интерес на детето, аз считам за редно и родителите на детето да ползват социални услуги в периода от 19.01.2024-02.03.2024 г. Има заявление от М.а му и детето ползва тези услуги, индивидуална работа с психолог. Във вчерашната среща участие взе и психологът, който работи с детето. Считам, че по делото трябва да се изслуша психологът, тъй като той твърди, че детето е въввлечено в конфликт на лоялност. Тук пише, че Б. реагира остро, когато се спомене неговата баба, която е значимият възрастен за него. Мога да предоставя този лист, който държа.

АДВ. Т. и АДВ. П.: Възразяваме по представяне на такива хвърчащи

листчета по делото.

СОЦИАЛЕН РАБОТНИК: Детето е лоялно към своята баба и отношенията му с родителите повлияват върху това. Аз дойдох с идеята, че може да опитат споделено родителстване. Считам, че Б. и това наследство, за което постоянно се говори, трябва да се остави настрана. Мисля, че детето трябва да има равен достъп до родителите си. Чувала съм и двамата родители да казват, че няма да спират вижданията на детето с неотглеждания родител. При предишния престой на Б. имаше среща, на която присъстваха и тримата – М.ата, бащата и детето. Когато г-н С. и Б. влизаха в някакъв конфликт помежду си, М.ата беше тази, която успяваше да овладее отношенията им. Б. винаги е обвинявал баща си, че настоящото дело за родителски права по един или друг начин му се отразява неблагоприятно. От това, което съм виждала, Б. се чувства спокоен в присъствието на М.а си. Не мога да кажа Б. защо така е реагирал на 02.03.2024 г., това той може да си го каже. По отношение здравословното състояние на М.ата и дали тя може да упражнява родителските права по отношение на Б. друг е органът, който трябва да се произнесе. Оценката на родителския капацитет се изготвя от Център „Обществена подкрепа“. Аз съм водещ случая на Б.. Не искам да отговарям на въпроса дали М.ата може да се справи с родителстването. Във връзка с любовната афера на Б. в Центъра, компетентен е директорът, който наблюдава детето Б. 24 часа. За този случай знам, че Б. си пише с момиче, което е била ползвател на Центъра. Това момиче в момента не е в Центъра. Това го научих на предишното с. з. Поддържам, че в социалния доклад всичко е по данни на снети от г-жа К., тъй като аз лично съм проверила в системата „Реджикс“.

Изслушването на социалния работник приключи.

Социалният работник напусна съдебната зала.

АДВ. Т.: Нямам искания по доказателствата. Не поддържаме искането за втория свидетел. Да се приключи делото.

АДВ. П.: Нямам искания по доказателствата. Също не поддържаме искането за разпит на втория ни свидетел. Да се приключи делото.

СЪДЪТ с оглед изявлението на процесуалните представители на страните, че не поддържат искането си за разпит на допуснатите им свидетели

О П Р Е Д Е Л И :

ЗАЛИЧАВА допуснатите при режим на довеждане втори свидетел на всяка от страните.

Ответницата И. К. напусна съдебната зала.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВ. Т.: Уважаема госпожо съдия, от събраните по делото доказателства се установи по безспорен начин основателността на ИМ. Видно от писмените и гласните доказателства са променени трайно обстоятелствата, при които се отглежда детето и по-конкретно детето Б. няма от кого да се отглежда, тъй като е оставено да се отглежда самостоятелно в апартамента на баба му, с изключая развитието на събитията от онзи ден 02.03.2024 г., когато детето само е пожелало да бъде настанено в ЦНТСУ. Като причина за това е поведението на М.а му. Когато съдът взема решение при кой от родителите следва да бъде оставено детето за упражняване на родителските права, съвсем естествено съблюдава критериите на чл. 59, ал. 4 от СК и тези на Постановление № 1 от 1974 г. При подробния прочит и обсъждане на тези критерии безспорно се установява, че по-добрият родител в тази ситуация безспорно е бащата, въпреки че има установени проблеми в отношенията между бащата и сина, но те се базират основно върху причината, че детето иска поради възрастта си да живее самостоятелно, неконтролирано, необезпокоявано от никого. Друга причина до момента, която поражда спор между сина и бащата по делото и извън делото аз не намерих. Бащата реагира малко по-остро отколкото е необходимо и този проблем обаче ще стихне незабавно след решаване на този спор. М.ата разбрахме, че е добра жена. Това се разбра и от свидетелката П. А., М.а на ищеца, но тя много често излиза от това си състояние поради независещи от нея причини, просто няма как да го прескоча, колкото и етична да искам да бъда. От събраните доказателства по делото се установи, че тя редовно, системно лежи в психиатрията. Дали причината е, че не си пие лекарствата, дали причината е, че нейният съпруг М. я провокира и е прекарила с алкохола, това остава недоизяснено по делото,

но е факт, че тя в годината лежи по много пъти там. Това означава, че тя не е в състояние да полага грижи за себе си, а камо ли за нейния син, особено ако е в такова състояние. Нейният съпруг М. К. също не е човек, който може да полага грижи за детето вместо нея, когато тя се намира в такова състояние. От събраните по делото доказателства се установи, че М. К. редовно употребява алкохол, налага психическо и физическо насилие върху съпругата си и много подробно описано и в доклада социалния от 2018 г., който беше приет по делото, че детето Б. се страхува от този човек. В резултат на подадена молба за защита е получена такава молба, детето Б. има такава молба за защита от този човек М., който много бързо излиза от контрол при положение, че пие, както ответната страна сподели, по половин шише уиски на ден. Моля! Половин шише уиски, не ракия! Тази среда не е просто вредна, тя е опасна за детето. Ето, след започване на делото, след смъртта на бабата, детето не живее с М.а си и понастоящем то не живее с М.а си, изключвам до 02.03.2024 г. то пак не е живяло с М.а си. Дори когато е излязло от ползването на социални услуги, то си живее само в апартамента. Събраха се доказателства за това. М.ата е споменала пред социалните, че се виждат само по три пъти в седмицата да обядват заедно. Тук каза, че спели заедно три пъти. Но съдът имаше възможност да възприеме как М.ата отказва да отговори на въпросите, които отговори са неизгодни за нея абсолютно осъзнато и дори със самочувствие. Така че, няма как според мен, да се хваща вяра на тези думи. Аз днес бях възмутена от начина, по който М.ата отговаря на въпроси поставени за нейните деца. Извън нейното здравословно състояние, тя има и друго дете, което е оставено някъде. Ние не разбрахме дали е при нейната свекърва Розмари на 84-85 години или това дете е оставено за осиновяване. Ние това го твърдим от началото на делото и в ИМ е записано. Другата страна реши, че ще игнорира този въпрос, но той има пряко отношение, когато съдът взима решение. Възможно ли е да предостави родителските права на М.а, която вече е изоставила едното си дете, а това дете тук 6 години, госпожо съдия, го е гледала по телефона. Не може нейната преценка да бъде, че колко родители го правят – оставят си децата и отиват да работят в чужбина. Моля да отчетете, че тя не е отишла в чужбина поради бедност и да изкарва пари, с които да издържа детето си, което донякъде щеше да бъде някакво житейско оправдание. В периода, в който г-жа К. си бие камшика от България и заминава за Германия, в България те имат процъфтяващ бизнес. Тук отзад зад

съда беше офисът на фирмата за пелети и въглища. С тази фирма, с която изкарват много пари, купували са магазини и жилища, така че тя не е тръгнала натам, за да плаща сметките на детето си. Тя просто е решила, че ще роди детето си и някой друг ще ѝ го гледа. Това е съдбата на това момче. Нормално е да е привързано към баба си и е нормално за него да изживява смъртта на баба си и това да бъде драма. Тук бащата, както вече той сподели, той е счел, че ако тези „по-богати“ хора финансово се грижат за детето, вероятно ще му предоставят по-добри възможности, като това мисля, че и М.ата на ищеца го сподели, но това е грешка, защото едно дете няма нужда от много пари, а то има основно нужда от много обич. Това дете е израснало с такъв дефицит – гледано от баба си и изобщо не става тук въпрос за имоти, наследство и т. н. Това е кука, която детето си е избрало в момента, за да обосновава иначе незащитимата си теза „ми не искам да съм с татко, защото той ще ми упражнява контрол“. Той иска да е с М.а си, защото знае, че ще бъде без нея и знае, че тя по никакъв начин не може да му въздейства дори и да иска, а тя и не иска.

По критериите:

Възпитателските качества на родителите по чл. 59, ал. 4 от СК. Установи се по делото, че г-жа К. няма възпитателски качества. Тя няма и авторитет пред сина си. Тя с поведението си, с целия ѝ живот, със смяна на съпрузи, тя е оставяла децата си. Вижда се и от Социалните доклади. Тя е раждала и други хора са ѝ гледали детето. Това е виждал нейният син в живота си, това е матрица за родител. Утре и той може да бъде такъв родител. Тя е показвала, че да се пие, да се бие, да се карат пред него, да се чупят мебели, тук в документите пиши „изпотрошено жилище“, да се чупи автомобилът да се бият двамата, да се вика полиция, това е модел, в който се живее. Това е възпитанието, което тази М.а може да даде на това момче. Аз ще бъда обективна и ще кажа, че ищецът трябва да намали тона, с който разговаря и да бъде по-търпелив със своя син. Извън това дело, всички момчета на тази възраст се смятат за пораснали, за достатъчно големи, за да взимат сами решения и умният родител се прави, че се съгласява, но прави обратното. Няма начин силово да натиснеш едно 17-годишно момче и то да ти се подчини. Ако се подчини за миг, в следващия ще те излъже и пак ще те надиграе. Това е положението. Той следва също да участва в социална услуга, за да тушират този проблем и след около 2 месеца няма и да има помен от

него, ако просто той се съгласява привидно или ползва техниката „Да, да“. През годините Д. не е преставал да се грижи за сина си и не е преставал да го обича. Дори тези остри и не много приемливи реакции са именно резултат от това силно и болезнено желание той да се грижи за своя син. Всъщност, госпожо съдия, Д. няма никой друг, той няма друго дете, няма съпруга, има си възрастни родители, които ще му помагат за детето, но синът му е единствения смисъл в живота. И затова ви моля, да разберете това поведение, което показва, че в известен смисъл Д. реагира остро и непремерено. Д. е един добър човек, но е много изнервен от ситуацията, в която се намира, че неговият син стои на произвола и е сам и той се притеснява всяка вечер какво се случва с него.

Полагане грижа и отношение към децата. И двамата родители заявяват, че обичат детето си, има го и налице е такова. По отношение на полаганата грижа. С развода упражняването на родителските права са предоставени на М.ата, но от събраните по делото доказателства се установи, че тя не се грижи. Тя си разказа - 6 години, 5 години, гледам го и не съм прекъсвала връзката с него. Тя счита това за достатъчно да говори с него по телефона и да изпраща пари, а може и да са детските добавки, които те получават от германското правителство. Бащата е полагал грижи в рамките и не само, но по определения режим на лични контакти. Същият е общувал в определени моменти с детето по-активно, в определени моменти не толкова активно, но категорично М.ата не е изпълнявала съдебното решение.

Пол и възраст на детето. Детето е на 17 години и 2 месеца. Още малко и ще излезе изобщо от контрола на родителите. Не се налага да се уточнява, че в тая възраст вече родителят, който непосредствено е необходим, е по-скоро бащата. Да не кажем, че тук М.ата вече има наслагване на много слоеве причини, поради които тя не само, че не е подходяща, а тя е опасна за детето.

Възможност за помощ от трети лица. Очевидно е, че г-жа К. няма на кого да разчита. Съпругът ѝ М. К. не е подходящ. Разбрахме, че той контролира нещата, той казва, че той не е съгласен и тя – добре не е съгласен. По-горе мотивирах защо той не е подходящият и той е единственият. Установи се, че г-н С., бащата, има разширен кръг от семейство, с които детето се познава, това са баба му и дядо му по бащина линия, които винаги ще му дадат рамо и подкрепа. И това на родителя са най-близките хора.

Социалното обкръжение, материални възможности. Установи се, че г-н С. разполага с такова социалното обкръжение, има материални възможности - къща със създадени удобства. Нека да не забравяме, че детето притежава апартамент, който продължава да си бъде негов тук в Пазарджик. Не съм склонна да приема предложението на детето, видно от социалните материали „Татко да си наеме квартира“, а то да си живее само в апартамента. Желанието е продиктувано от други причини.

Моралният облик на родителя. Аз мисля, че моралният облик на г-н С. е безупречен. Ние в неговото минало и настояще не сме установили нещо, което да го постави извън строя. За моралния облик на г-жа К. не знам къде се срещат и размиват границите с нейното здравословно състояние и дали то не е довело и до някакви други промени, но аз днес чух в тази зала шокиращи неща като „да, бабите ще ги гледат“, „да, колко хора си оставят децата бабите да ги гледат“. Също е заявила в Социалния доклад, че докато Б. навърши пълнолетие ще останат в България, но тя отказа да ми отговори, а как ще си вижда другото дете в Германия, кога го вижда. Не го вижда. Ще си стои тук все едно не е М.а. Това е нейната реакция, това е нейната същност. Днес моите въпроси бяха в насока да разберем каква М.а стои срещу нас, защото ние сме склонни да преписваме нашите старания и нашите саможертви за нашите деца, че същите ги изпитват и другите М.и. Да, ама не. Г-жа К. много не се трогва, тя тук театралничи, защото тя иска да бъде добра, но не полага никакви усилия и не е добра М.а. Тя е опасна за нейното дете М.а. Ето защо, аз ви моля да предоставите родителските права на бащата и да определите някаква издръжка, защото то без издръжка не може. Моля да предоставите разширен режим на М.ата, когато тя е добре и всичко, което сме описали. Моля за решение в този смисъл. Претендирам разноски.

АДВ. П.: Уважаема госпожо съдия, предявените иски с правна квалификация чл. 59, ал. 9 във вр. чл. 51, ал. 4 и чл. 143 от СК, така както са определени от съда, са допустими, по съществото си и неоснователни и недоказани. Тежестта на доказване по претенцията по чл. 59, ал. 9 е на ищеца, който посредством пълно и главно доказване следваше да установи релевантните обстоятелства, че са настъпили такива значими и съществени факти, които обуславят изменение на влезлите в законна сила два броя съдебни решения. Решаващо значение при постановяване на вашето решение

е да вземете на първо място интереса на детето. Няма да преповтарям, че в т. 2 от Постановление № 1/74 г. на Пленума на Върховния съд, но на първо място е желанието и чувствата на детето. Вие чухте тук в съдебната зала желанието на детето, което беше ясно и категорично, че желае нещата да останат така, както са, т.е. да няма изменение на родителските права. Същият е заявил същото и с молбата си, по точно в заявлението от 02.03.2024 г., в която изрично е посочил „влошени отношения с баща ми Д. С., с когото не желая да живея“, поради тази причината е пожелал да бъде настанен в ЦНТСУ. Същият е заявил, че „поради влошеното здравословно състояние на М.а му“ не може да остане при М.а си. Вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, е също посочена в Постановлението, както способността на родителите да се грижат при промяна на обстоятелствата, и М.и отношение към детето. В конкретния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че ответницата, на която са предоставени родителските права откакто детето се е родило, се е справяла отговорно със задълженията си на родител и се е грижила до този момент за Б., откакто се е родил. От пледоарията на ищцовата страна, че М.ата казва, че детето било ходило по три пъти да обядва при тях в Социалния доклад, да така е писано, моля да вземете предвид, че той е изготвен тогава, когато детето беше настанено в Спешния прием за два месеца. Даже и докато беше в Спешния прием, детето посещаваше М.а си през седмицата в нейния дом. Става въпрос за периода, в който нито е живял при нея, нито е отсядал в жилището, което е собственост не само на детето, ако има завещание, но и нейно. В този смисъл в с. з. се събраха и гласни доказателства от св. Албена Клашнова, даже и бабата на детето П. А. заяви, че детето откакто се е родило, грижите за него основно са полагани от неговата баба Миглена и М.ата на детето. Не е спорно също така, че отношенията между бащата и детето са влошени и двамата са силно отчуждени до момента на подаване на молбата на 02.03.2024 г. Ако отношенията между тях не са били такива и е имало някакъв спор между М.ата и сина, то детето е редно и би било правилно да отиде в дома на баща си. Факт е, че когато Б. е имал най- голяма нужда от баща си няколко дни след смъртта на значим за него човек. Даже след няколко дни се е обадил на него с една, единствена молба - да не го издава пред социалните служби, но той не е споделил тази негова молба. Очевидно е, че силното отчуждение е

допринесло и до развитието на фактите, които са ясни по съдебни данни. Вместо да му подаде ръка и да го успокои от болката, която изпитва и продължава да изпитва, бащата е изразил задоволството от смъртта на бабата. Не е съчувствал на сина си и го е предал на социалните по думите на детето. Бащата не е провел разговор със сина си или ако е провел е останало без резултат, аз не съм наясно. Не е вярно, че детето е живяло само в апартамента. Детето само тук в съдебната зала заяви, че ходи и живее при М.а си, и че въпреки противоречията, които е имал с нейния втори съпруг, е свикнал с него, започнал е да разговаря с него и да усъвършенства немския си език и дори е повишил успеха си в училище. По отношение на Заповед за защита, Б. никога не е искал. Заповед за защита е имала неговата баба М. Х.. Това е ирелевантно по делото в конкретния случай. Детето заяви, че живее с него, свикнало е с него и няма нищо против да живее с М.. На проведената среща на 09.01.2024 г. между неговите родители, същият отново заявява, че желае да живее със своята М.а. Бащата отново отправя закани по отношение на него, че ще вкара М.а му в лудницата, а детето ще настани в Центъра в Кърджали, в Звъничево или Лесичово. Затова ви моля да вземете предвид преди всичко желанието на детето. Това дете е на прага на пълнолетието си. То е ученик в 11-ти клас в Езиковата гимназия в Пазарджик и само след няколко месеца ще навърши пълнолетие. Безспорно е, че неговите връстници са на квартира тук в гр. Пазарджик и живеят сами. Дори и да е оставал ден или два в апартамента на баба си, то е било със съгласието на М.а му. Установи се също така, че детето е амбициозно и посещава и допълнителни уроци по математика и литература и желанието му е да стане студент. Считам, че в интерес на детето е да продължи да живее при неговата М.а и да не се променят мерките по отношение на родителските права. По делото са налице доказателства, че тя е завършила Пловдивския университет със специалност „Социология и политически науки“, има две магистратури, говори няколко езика. Ето защо считам, че към настоящия момент не са налице основания и предпоставки за промяна на мерките относно упражняване на родителските права по отношение на детето. Промяната на мерките не биха били в интерес на детето, което вече има изградена своя среда, свой приятелски кръг и стабилност, затова основният иск по чл. 59, ал. 9 от СК е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен и не следва да бъдат обсъждани въпросите, свързани с режима на контакти,

местоживеенето, издръжката на детето, които вече са решени с влязъл в сила съдебен акт. Последното решение, с което е определена издръжката на детето, е от месец март 2023 г. Моля да присъдите сторените разноси на моята доверителка по представения договор за правна помощ. В конкретния случай са предявени иски за отмяна на влезли в сила съдебни актове - 2 броя, промяна на родителски права, издръжка, местоживеене и лични отношения. Естествено имам явяване в три съдебни заседания и не съм поискала допълнително, така както е по Наредба още 250 лв. В този смисъл считам, че адвокатският хонорар не е завишен.

РЕПЛИКА АДВ. Т.: Желанието на детето, съгласно постановлението, което колежката прочете, не е задължително за съда, а се обсъжда с оглед всички други обстоятелства. А другите обстоятелства връщат кантара. М.ата каза оде, че детето било спало 3 пъти при нея. Очевидно е, че това не е в периода, в който детето е било в Центъра за обществена подкрепа, защото то там си спеше. И в същото време тя каза, че през четирите нощи през седмицата, то си оставало само в апартамента. Бащата бил предал детето на социалните. Ама, моля ви се! Естествено, че отговорният родител не е длъжен да се съобрази с желанието на детето просто, защото то е поискало „Не ме предавай на социалните, а ме остави сам“. Предаването на социалните става поради липса на каквато и да е друга възможност да се упражни контрол върху детето. М.ата беше в психиатрията и детето не желаше никой да седи при него. Това не е предателство, а отговорно поведение на родителя и това е нашето мнение. Заповедта за защита я има по делото, която е за Б.. Това е Заповед № 11 по ГРД № 433/2018 г. При промяна на родителските права кръгът, който е изграден от детето в гр. Пазарджик, ще се запази. Няма никаква причина да се смята, че ако детето отиде при бащата, неговите приятелчета тук ще се разбягат и то ще преживее някакъв тряс. Моля ви, госпожо съдия, да предоставите родителските права на бащата Д. С.. Времето ще покаже, че това е правилното решение.

ДУПЛИКА АДВ. П.: В оценката на родителския капацитет изрично е посочено в идентифицирания риск, чета на стр. 6 /цитира/. Ето защо считам, че не следва да бъдат променяни мерките по отношение упражняването на родителските права.

АДВ. Т.: Наистина последно изречение. М.ата е правила опит за

убийство и е с медикаменти и може да го повтори всеки момент.

ИЩЕЦЪТ /лично/: Госпожо съдия, моля Ви се като човек да вземете мерки. Не искам детето ми да е без контрол. Като родител Ви се моля.

СЪДЪТ обяви устните състезания за приключени.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законоустановения срок.

Протоколът написан в с. з., което приключи в 16:25 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____